

UÇAN DAİRELERLE İLGİLİ GERÇEK

Ronald SCHILLER

Yabancı dünyalardan gelen uzay gemileri mi, ya da hayallerimizin ürünü olan uydurma buluşlar mı? UFO'larla, ilgili 3 gözlem hakkında elde edilen en ciddi ve doğru belgelere göre kaçınılmaz gerçek nedir?

1969'da Amerikan Hava Kuvvetleri ne idüğü belli olmayan uçan cisimler (Unidentified flying objects, UFO's) hakkında 22 yıllık incelemelerini bitirdi ve bunları 8400 sayfalık bir raporda topladı. Bu raporda bulunan gözlemler arasında 12.618'inin hile, uydurma veya kuruntu, evham olduğu saptanıyordu. Fakat % 95'i ise, normal doğal olayların basitçe yanlış anlaşılmasının inanılmaz birer çeşitleri olarak kanıtlanıyordu: Meteorlar (göktaşları), top şeklinde yıldırımlar, araştırma ışıklarının bulutlar üzerindeki yansımaları, meteoroloji balonları, roketler, hatta ateşböcekleri. Uçaklar, serapların mercekleme şeklindeki bulutların, Venüs gezegeninin radar ekranlarında yolunu kesmeğe çalışmışlar ve ani sıcaklık değişiklikleri de hayaller meydana getirmişlerdir.

UFO'lar fotoğraflarda, havaya atılan yuvarlak oyun tahtaları, üst üste çekilen resimler, ipte asılı modeller, kamera mercekleminin kirliliği ve banyolarda meydana gelen lekeler olarak saptanmıştır. Özellikle güneşin atmosferdeki buz parçalarında yansımalarından meydana gelen ve yalancı güneş denilen güneş halesindeki parlak leke, parlak daire birçok kimsenin aldanmasının nedeni olmuştur. Bazı uçan daireler de bir jet ekzozuna benzeyen metalik bir görünüş ve kehlbari andıran bir parlaklık göstermişlerdir.

Amerika Hükümeti tarafından desteklenen ve 1969'da serbest bırakılan bir rapor uçan daire tartışmasını bir süre yatıştırmayı başarmıştı. Fakat 1973'de daha binlerce gözlem yapıldı. Gallup Enstitüsünün yaptığı bir anket bütün Amerikalıların % 54'ünün UFO'lara inandığını gösterdi, bunların % 11'i de kesinlikle böyle bir cisim gördüklerini iddia ediyorlardı. Hatta bunların arasında birkaç bilim adamı da vardı, özellikle J. Allen Hynek, ki o o zaman Northwestern Üniversitesinin Astronomi bölümünün başıydı ve birçokları ona "Ufoloji'nin Galileisi" adını tak-

mışlardı. Kaliforniya Üniversitesinde Profesör James Harder de onun fikrindeydi.

Geçenlerde bana inanılabilir kanıtlar göstermeleri için Hynek, Harder ve daha başkalarına rica ettim. Bana tam anlamıyla hiç bir mükemmel olayın mevcut olmadığını söylediler, fakat şu üç olayın, elde kayıtlı bulunan en doğru olay olarak gösterilebileceğini söylediler.

• 18 Ekim 1973 gecesi Mansfield, Ohio, civarında açık havada 850 metre kadar yükseklikte uçan bir ABD ordu helikopterinin 4 kişiden oluşan mürettebatı müthiş bir hızla uçmakta olan ve parlak kırmızı ışık saçan bir cisim görünce korktular. Çarpışmadan kaçınmak için pilot yüzbaşı Lawrence Coyne çabuk bir düşüşe geçti. Sonunda altimetreye baktığı zaman 550 metreye kadar inmiş olduğunu gördü. Parlak cisim helikopterin önünde ilerlemekteydi, pilot "çarpışmaya karşı kemerlerinizi kuşanın!" diye bağırdı.

Yukarıya Doğru

Coyne sonradan şunları söyledi: "Biz yukarıya bakıyorduk, yabancı cisim durmuş ve yaklaşık 150 metre kadar üstümüzdeydi". O onbeş, yirmi metre uzunluğunda metalik bir cisim gibi kaptan pilot yerini saran bir yeşil ışık içinde gözüküyordu. Birkaç saniye sonra müthiş bir hızla ve hiç bir hava dalgası veya bir makine sesi çıkarmadan uzaklaştı. Kaptan tekrar altimetresine baktığı zaman helikopterin 1200 metreye kadar yükselmiş olduğunu görerek şaşırdı, çünkü kendisi herhangi bir kontrol düğmesine dokunduğunu anımsamıyordu. Acaba helikopter uçan daire tarafından yukarıya doğru "emilmiş miydi", yoksa manyetik bir kuvvet onu yukarıda doğru mu çekmişti?

İkinci Bir Gizemlilik

Önceden ve sonradan mükemmel bir surette işleyen radyo karşılaşma sırasında birden bire

durdu ve böylece ne Akron, ne de Mansfield hava alanlarıyla konuşmak olanağı bulunamadı. Cleveland hava meydanına inildiği zaman karşılaşma anında o bölgede hiç bir uçak bulunmadığı saptandı.

Hovercraft

• 2 Kasım 1971 akşamı 16 yaşındaki Bonald Johnson Delphos, Kansas'ta babasının çiftliğinden uzakta bulunuyordu, birden bire bir gümbürtü işitti. Yukarıya baktığı zaman mantar şeklinde aydınlık bir cisim gördü, yerden 60 - 70 santimetre yükseklikte, yakındaki karaağaçlardan bir koruda süzülerek hareket ediyordu. Çocuk baktıkça cismin altındaki motor ünitesinden gelen parlaklık da çoğalmaya başladı ve gümbürtünün yerini yüksek tizlikte bir vızıltı almaya başladı ve bunun üzerine taşıt yere indi ve oldukça yüksek bir hızla ortadan kayboldu.

Robold on dakika kadar kendinden geçti. Kendine gelince ana ve babasını çağırdı, onlar da gök yüzüne doğru yükselen bir ışığı görecek kadar kısa bir zamanda Robald'ın yanına yetiştiler. Hep beraber yabancı cismin bulunduğunu tahmin ettikleri yeri incelediler ve parlayan gri beyaz bir çember gördüler, çapı yaklaşık 2,5 metre vardı. Yakındaki ağaçlar hâlâ parlıyorlardı. Johnson'lar parlayan yere dokundukları zaman parmak uçları duyularını yitirdiler. (Bayan Johnson'un ki haftalarca sürdü). Bayan Johnson o yerin Polaroid fotoğraflarını çekmeye de başladı.

Büyük bir olasılığa göre UFO'nun motorlarının ısısının yere verdiği sıcaklıktan meydana gelen çember çok geçmeden parlaklığını yitirdi. Fakat çember aylarca orada kaldı. Görünüşe göre su geçirmiyordu ve altında mantarlardan başka hiçbir şeyin yetişmesine de müsaade etmiyordu. Beyazlaşmış toprağı 35 santimetre kadar derindi.

• 5 Kasım 1975'te saat 18.15'te Heber, Arizona dolaylarında, yedi genç odun yarıcısı kamyon içinde evlerine dönerken, havada süzülen büyük bir cisim gördüler, bu tamamiyle bir uçan daireye benziyordu. 22 yaşındaki Travis Walton kamyonundan yola atladı ve ona doğru koştu ve bu garip taşıttan gelen kuvvetli bir ışın onu yere serdi. Arkadaşları kamyonla oradan panik içinde uzaklaştılar. Kısa bir süre sonra tekrar oraya döndüklerinde Walton ortada yoktu ve bir gün süreli araştırmadan sonra bile bulunamadı.

Temasa Geçiyor

11 Kasım'da Walton, Heber'in dış dolaylarındaki bir telefon kulübesinden akrabalarını aradı. Anlatışına göre kafası yerinde değildi, zihni karma karışık, zorla kaçırıldığı ve UFO'da esaslı

bir soruşturmaya tabi tutulduğuna dair saçma sapan bir öykü anlatıyordu. Sonradan hipnotizma ile uyutulduğu zaman kendisini kaçıranları yaklaşık 1,65 metre boyunda, saçsız, kubbe kafalı ve büyük kahverengi gözlerle "iyi gelişmiş dölüt'lere" benzetiyordu.

Olaya tanık olan altı genç delikanlı da yalan-detektörleriyle teste tâbi tutuldular. Beşi testten başarıyla geçti, altıncı hakkında kesin bir karar verilemedi. Üç ay sonra Walton kendisi bir yalan-detektör testi yapılmasını istedi ve o da testten başarıyla geçti.

Bu üç olayı inceleyen birçok ufolog üçünü de yalanlanması olanaksız bir gerçek olarak kabul etti. Harde'e göre "Kanıt o kadar sağlamdı ki herhangi bir Amerikan ceza mahkemesi onu derhal kabul ederdi. O herhangi bir mantıklı şüphenin üstünde kalmamaktadır". Ve bu böylece kalacaktı, eğer "Aviation Week and Space Technology" dergisinin editörü, usanmaz bir araştırmacı olan ve boş zamanlarında doğa üstü olayları inceleyen Philip Klass bu işe el atmasaydı, işte onun düşündükleri:

Olay 1.

• Klass Ohio'da Helikopter personeli tarafından tanık olunan parlak cismin büyük bir olasılıkla bir "ateştopu" olduğundan emindi, bu Orinoid meteorlarından bir tanesiydi ve onun doruk etkinliği tastamam yılın bu zamanına ve geçenin bu saatına düşüyordu. O bunun helikopterle aynı noktaya gelmiş olmasından kuşkulanıyordu, meteorların uzaklığı söylendiğine göre oldukça güç tahmin edilirdi. (1969'da, bir Amerikan hava yoluna ait bir uçak meteorlarla çarpışacak kadar yakına geldiğini sanmıştı, oysa gerçekten onların 125 mil kuzeyinden geçmişti).

"Gri metalik cisim" de bir hayal olması olasıydı. Indiana ve Tennessee eyaletlerinde 1968 yılında bir gece Soviyet Zond-4 roketinin alevle yanan parçalarının tekrar atmosfere girmesini gözleyen insanlar, Klass'ın açıkladığına göre, gerçekten mevcut olmayan "püro şeklinde, ışıklı pencereleri olan metalik cisimlerden" söz etmişlerdi.

Helikopter personelinin gerçekten yukarıya doğru süzülüğünü gördükleri şey, Klass'a göre, meteorun ve parlayan kuyruğunun geçtikten sonra gözün retinasında bıraktığı hayaldi. Cockpit'in (kaptan pilot yerinin) yeşil renk içinde görünmüş olması da bir sürpriz değildi, çünkü onun içindeki plastik koltuk yeşil boyalıydı. Personelin Akron'u radyo ile bulamamasının sebebi de, oldukça alçak olan rotalarında, alıcı istasyonun erimi (menzili) dışında kalmalarıydı. Yakınlarındaki Mansfield kulesiyle bağlantı kura-

mamaları da paniğe kapılmış operatörün frekansları karıştırmış olmasından ileri gelebilirdi.

Esrarengiz bir kuvvet tarafından "yukarıya doğru emilmelerine" gelince: Helikopter yüksekliği ve düşüş hızı göz önünde tutulursa 30 saniye-den önce yere saplanabilirdi. Klass'a göre tecrübeli pilot derhal bunun farkına vardı ve sonradan anımsamamasına rağmen, içgüdüsel olarak helikoptere yükseklik kazandıracak önerileri aldı.

Bununla beraber Coyne ve Ufologlar bu meteor kuramına pek inanamamışlardı. Onlar bir ateş topunun yalnız birkaç saniye sürdüğünü ileri sürmekte ve Coyne ve helikopter personelinin raporlarında yazdıkları gibi aniden "durduğu" görünemeyeceğini söylemektedirler.

Olay 2.

•Kansas'ta bir çiftlikte yere indiği söylenen UFO'nun görüldüğü yalnız Ronald Johnson ve ebeveyninin tanıklıklarına dayanmaktadır ki bu tanıklık yalan detektör testlerine tâbi tutulmamıştır, aynı şey UFO'nun ekzoz gazlarından meydana gelen yerdeki esrarengiz beyaz çember için de söylenebilir. Eğer bu gaz toprağı 35 santimetre derinliğe kadar pişirecek bir sıcaklıkta olsaydı, yöredeki bütün dal ve ağaçların kavrulmaları gerekecekti. Oysa ertesi gün şerif (polis müdürü) ve yardımcıları "hiç bir yanma emaresi" görmediklerini söylemişlerdir.

Klass'ın fotoğrafçılık uzmanı, bayan Johnson tarafından iniş gecesinde alınan fotoğrafların, parlak çemberin, bir ampulün verdiği ışıktan başka bir şey olmadığını ve yakındaki ağaçlardaki parlayışın ise batan güneşin ışıklarının bir yansıması olacağını söylemiştir. (Güneş UFO çemberinin öteki tarafında bulunan ağaç gövdelerinin yan taraflarında gözüküyordu).

Klass'a göre daire "hayali bir çember"di ve o çimenlerde ve mantardan başka çok az şeyin yetiştiği golf alanlarında görünen doğal dairesel şekillerden başka bir şey değildi. Olaydan 24 saat sonra topraktan alınan örnekler incelenmiş ve ne parladığı ne de radyoaktif olduğu görülmüştür.

Klass'a Johnson ailesinin davranışı da garip gelmişti. Onlar daha sonra Ufo'ların çiftliklerine birçok kereler geldiğini ve o dolayda garip bir yaratığın görüldüğünü de iddia etmişlerdir. Bütün bunların en acayip tarafı Johnson'un Ufo'nun görünüşünden biraz önce ve biraz sonra doğan daha olgunlaşmamış kuzularını (hiç bir koçla temasa gelmeden) kendi cinslerinden küçük kuzuları doğurduklarını söylemeleri olmuştur. Bunlar sonra kimseye görünmeden ölmüş ve ortadan kaybolmuşlardır.

Olay 3.

•Birçok yalan detektör testi tarafından kanıtlanan ve görünüşte itiraz kabul etmeyen Travis Walton kaçırılma olayı Klass'ın incelemeleri sonucu başka şeyler çıkmıştır. Beş genç odun yarıcısının testleri savcılık tarafından ele alınmış ve bunların kaybolan arkadaşlarını öldürüp öldürmediklerinin ve son bir soruyla da gerçekten bir Ufo görüp görmediklerinin meydana çıkarılması amacıyla ilerletilmiştir.

Tecrübeli müfettiş John Mc Carthy sonunda bütün yapılanların bir Ufo oyunu oynamak için yapıldığı sonucuna vardı. Yalnız tam sonuçlar basına açıklanmadı, çünkü Mc Carthy (APRO (Aerial Phenomena Research Organization-Hava olayları Araştırma Örgütü) ve bütün araştırmayı ödeyen haftalık bir gazete tarafından dışarıya herhangi bir ip ucu vermemesi için yeminliydi. Her iki örgüt de bu başarısız testten yayınlarında söz etmediler.

Üç ay sonra Travis Walton'un yapmayı başardığı testten sonra Phoenix Test firmasının çok daha tecrübeli başı (Walton'un doğruyu söyleyip söylemediğini saptayamazsınız!) şeklinde konuştu.

Psikiyatris Dr. Jean Rosenbaum'ın da bulunduğu bir testte Walton, bir Ufo ışığı olduğunu kabul etti. Gerçekten olaydan hemen önce, o annesine, eğer bir Ufo tarafından kaçırılırsa, ona bir fenalık gelmeyeceği için merak etmemesini söylemişti.

Dr. Rosenbaum Walton'un olay sırasında bir sanrı geçirdiği kanısındadır. "O böyle oldu, dediği zaman gerçeği söylemektedir, fakat bu yalnız onun gerçeğidir. Objektif gerçek düzeyinde ise böyle bir şey olmamıştır". Bundan tamamiyle bağımsız yapılan bir incelemede başka bir psikiyatris de aynı sonuca erişmiştir.

Bütün bu açığa vuruşlar birçok Ufologları ikna etmeğe yeterli olmamıştır. Bu üç olay hâlâ Ufo literatüründe "Klasik karşılaşmalar" olarak anılmaktadır.

Ve böylece bu sürrealist tartışma sürüp gitmektedir. Bütün bu görünenler yabancı uzay gemileri midir, yoksa hayalin yarattığı uydurma şeyler mi? Kaçınılmayacak gerçek şudur ki, görünüşte dünyamızda vuku bulan milyonlarca Ufo inişlerine rağmen, elle tutulabilecek bir tek kanıt —Bir uçan daireye ait ne bir somun, civata, yapay birşey ne bir aygıt veya bir arıza sonucu elde kalan birşey, ne de uçan dairelere ait güvenilir bir fotoğraf— bile yoktur.